

Науково-практична конференція

ВИСВІТЛЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

9-12 КВІТНЯ 2013 року в університеті проходила 74-а науково-практична конференція. Планарне засідання відкрив ректор університету, доктор економічних наук, професор П. М. Куліков.

Ректор повідомив, що на участь у конференції подано 1441 заявка на доповіді, у тому числі 332 від аспірантів, докторантів та здобувачів, 615 від студентів та 58 від представників інших навчальних, науково-дослідних та проектних організацій України. У роботі конференції взяли участь 14 секцій та 50 підсекцій.

Ректор наголосив, що робота конференції спрямована на широке висвітлення результатів фундаментальних досліджень з виявленням практичних виходів, з прикладних досліджень буде надаватися перевага доповідям, що висвітлюють конкурентоспроможні результати, та проблеми, які мають місце в будівельній галузі.

На конференцію приймає наш випускник 1972 року, дійсний член Академії будівництва, радник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Анатолій Всеволодович Беркута. Приємно відзначити, що всі наукові професійні заходи Київського національного університету будівництва і архітектури проходять із участю А.В.Беркути. За його словами, «КНУБА — центр провідної наукової думки і високое наукового потенціалу». Все життя А.В.Беркута активно співпрацює з КНУБА, зі студентами, допомагаючи молодим вступити на будівельну стезю. Нині у нього є плани по залученню талановитої молоді архітектурного факультету до забезпечення зонування території центральної планувальної частини Києва, інших частин міста. Щоб студенти оволодівали новими підходами до проектування, підходами європейського рівня.

Скоро рік, як введена сертифікація відповідальних виконавців: архітекторів, інженерів-проектувальників, експертів та др. видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури. Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, де працює А.В.Беркута, доручено забезпечити обов'язкове проведення професійної атестації відповідальних виконавців окремих видів робіт, пов'язаних із створенням об'єктів архітектури, які отримують відповідні кваліфікаційні сертифікати. Стже, студентам необхідно знати про цей закон і прагнути отримувати документ про професійну сертифікацію, закінчив виступаючи.

Про Архитектурно-будівельну концепцію розвитку забудови Київського національного університету будівництва і архітектури розповів завідувач кафедри основ архітектури та архітектурного проектування КНУБА, доктор архітектури, професор О.С. Слєпцов.

12 квітня в залі Вченої Ради відбулося заключне пленарне засідання конференції. Було заслухано та обговорено доповідь доцента к а ф е д р и електротехніки та електроприводу КНУБА, к. т. н. Г. М. Голєнкова про перспективи застосування коаксимально-лінійного синхронного двигуна як приводу робочого органу вібраційних машин та механізму у будівництві. Також заслухано звіти керівників підсекцій та прийняте рішення конференції.

Фото В.Чахояна.

Підготовлено газетою.

Обговорюється концепція розвитку забудови Київського національного університету будівництва і архітектури.

Конкурси ДИПЛОМ ЗА НАУКУ

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України № 1076 «Про проведення Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з природничих, технічних і гуманітарних наук у 2012/2013 навчальному році» від 05.10.2012 р. у Національному технічному університеті «Харківський політехнічний інститут» (НТУ «ХПІ») відбувся II тур Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з галузі науки «Прикладна геометрія, інженерна графіка та ергономіка». Галузева конкурсна комісія забезпечила рецензування 169 студентських наукових робіт (189 студентів-авторів), що надійшли з 39 вищих навчальних закладів.

У конкурсі студентських наукових робіт, що відбувся з 11 по 15 березня, взяли участь і студенти нашого КНУБА. Диплом Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт за роботу «Аналіз сучасних графічних технологій розвитку просторової уяви» (науковий керівник доктор технічних наук, професор В. О. Плоский) отримала п'ятикурсниця факультету інформаційних технологій Вікторія Прочевич. На засіданні ректорату КНУБА ректор Петро Мусійович Куліков урочисто вручив Вікторії диплом, привітавши її із досягненнями, та побажав нових наукових та творчих здобутків.

О.Гульченко.

Всеукраїнська студентська олімпіада

ПЕРШЕ МІСЦЕ ЗДОБУВ КНУБІВЕЦЬ...

1-3 КВІТНЯ в КНУБА пройшов 2-й етап Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Теплогосподарання і вентиляція» за 2012-13 навчальний рік.

В олімпіаді взяли участь 23 студента та працівники професорсько-викладацького складу з 11 вищих навчальних закладів України: Донбаська національна академія будівництва і архітектури, Національний університет "Львівська політехніка", Криворізький національний університет, Придніпровська державна академія

За підсумками олімпіади перше місце здобув студент Київського національного університету будівництва і архітектури Євген Кулішко. Друге місце посіли: студентка Криворізького національного університету Наталія Лукашук та студентка Харківського державного технічного університету будівництва і архітектури Дар'я Тітова. Третє місце зайняли: студент Національного університету водного господарства та природокористування Юрій Волошен, студентка Придніпровської державної академії

будівництва і архітектури, Одеська державна академія будівництва і архітектури, Харківська національна академія міського господарства, Національна академія природоохоронного та курортного будівництва (м. Сімферополь), Вінницький національний технічний університет, Харківський державний технічний університет будівництва і архітектури, Національний університет водного господарства та природокористування (м. Рівне), Київський національний університет будівництва і архітектури.

Оркмітетом олімпіади були підготовлені завдання з теплогосподарання, вентиляції і кондиціювання повітря, газопостачання, які є найбільш актуальними питаннями в галузі будівництва. В роботі журі брали участь викладачі всіх навчальних закладів, що приїхали на Олімпіаду.

будівництва і архітектури Олена Познякова, студент Донбаської національної академії будівництва і архітектури Андрій Слюсар.

Учасники Олімпіади продемонстрували гарні знання та фахові навички, але аналіз помилок показав, що мала місце неухважність при читанні завдань з теплогосподарання; непевне володіння процесом побудовою процесів обробки повітря. При підготовці до олімпіади слід приділяти більше уваги процесам теплоутилізації, теплообміну та аеродинаміці процесів горіння у теплогенераторних агрегатах.

О.М. Скіяренко, доцент кафедри ТГПВ, к. т. н., В.В. Мойсєєнко, асистент кафедри ТГПВ, к. т. н.

Шоу

ПРЕДСТАВНИКИ СИЛЬНОЇ СТАТІ КНУБА — НАЙКРАЦІ!

СИДИМО і сперечаємося: «Що таке чоловіча краса?» Насамперед, це дуже специфічне поняття. З точки зору дівчат і жінок «чоловіча краса» — це характер чоловіка, помножений на його достоїнства ... — вимовляють одні. Інші заперечать: красен — той, хто схожий на Бреда Піта і Аль Пачіно ... Ні — скажуть треті: класика чоловічої краси навісї часи — це Ален Делон в молодості. «Цей той, у якого є гідні внички, незалежні судження ...» «Для мене чоловіча краса — це здоров'я. Міцне тіло, відчуття фізичної сили. Плюс інтелект і вміння спілкуватися... «Бачите: скільки жінок, стільки й думок. Ось таке важке завдання стояло перед журі конкурсу

КНУБА MEN 2013. Їм потрібно було вибрати найбільш гідного серед 10 учасників ідеальних представників чоловічої статі. Цей конкурс пройшов 2 квітня в клубі FORSAGE. Як і минулого 2012 — го року клуб дуже тепло приймає студентів у своїх стінах.

Всі учасники чоловічого шоу поставилися до нього дуже творчо. У першому конкурсі «Це наша професія» потрібно було зобразити дім своєї мрії. Знання українських слів треба було представити у наступному конкурсі «Гарні хлопці — українці». Проте, самим веселим, з адлями жартами виявився конкурс «Врзувати людство». Він запам'ятався особливо ... Хлопці змагалися за звання найкрутішого та найзапальнішого містера КНУБА 2013. Але це не завадило їм здружитися на репетиціях і підтримувати один одного під час конкурсу. Кожен з них показав себе на найвищому рівні й заслужує нашого захоплення.

Досвідчене і найбільш об'єктивне журі впералося з задачею й і місце та звання «Містер КНУБА — 2013» отримав Андрій Дзвонковський, студент ТВ-12. Звання «Вице-містер КНУБА 2013» виборов також студент сантехнічного факультету Роман Оліфірчук (ВВ-11).

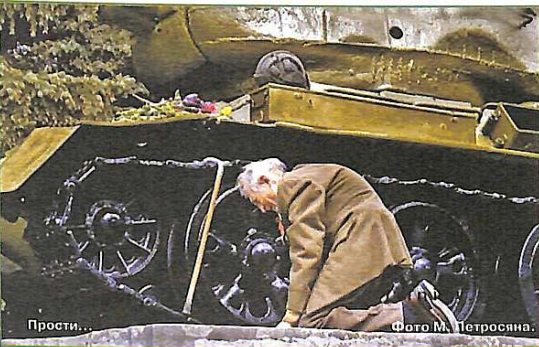
Світлана Мачульська, студентка КНУБА.

Герої війни

НЕЗГАСИМИЙ ВОГОНЬ ПЕРЕМОГИ!

Чи багато ми знаємо про тих, хто воював за нашу свободу і незалежність? Загальні цифри про згиблених не дають реального уявлення про кошмар, який довелося пережити восьмому поколінню. Скільки безвісти зниклих залишилися лежати на полі бою непохованими... Були такі страшні битви, що ховати просто було нікому. Але є люди небайдужі, які свято шанують пам'ять кожного солдата і щиро вірять, що пройдуть останні похорони останнього солдата.

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «Архітектура і Будівництво» задала студентам університету три питання. Ми навіть не сподівалися, що нічні студенти зможуть так детально відповісти на них. Отже, **Які битви Великої Вітчизняної війни ви знаєте?**

О. МАТРОСОВ грудьми закрив амбразуру дазоту.

Богдан Андрончук, студент III курсу КНУБА: Про бої під час війни 1941–1945 років я читав у Великій Ра-

Микола ГАСТЕЛЛО.

дянській Енциклопедії, інших енциклопедій і книгах. Дізнався багато історичних фактів. Перший бій Великої Вітчизняної війни був за Брестську фортецю. Потім Смоленська битва, яка була найбільшим і запеклишим боєм перших місяців війни...

Андрій Епіфанченко, студент 2-го курсу КНУБА:

У битві за Одесу, яка тривала понад два місяці, військами командував контр-адмірал Г.В. Жуков. В історії написано, що героїчна оборона Одеси, що тривала до 16 жовтня, мала велике військово-політичне і стратегічне значення.

Тетяна Карпенко, студентка IV курсу:

Оборона Севастополя становить одну з найбільш героїчних сторінок Великої Вітчизняної війни. Це місто, де я народилася. Ворог не раз намагався штурмом оволодіти містом, надавав його жорстоким бомбардуванням, але Севастополь стоїв неухливно. Всього за 8 місяців боїв під Севастополем противник втратив до 300 тисяч чоловік убитими і пораненими, 400 танків, 900 літаків. Було знищено стільки ворожих солдатів і офіцерів, скільки гітлерівська армія втратила на всіх територіях військових дій до нападу на СРСР.

Максим Фонасіюк, студент 2 курсу:

Битва за Київ. Столицю Радянської України німецько-фашистська авіація бомбардувала на самому початку війни за планом «Барбаросса». Але, наші героїчні війська Південно-Західного фронту під командуванням генерал-полковника М.П. Кирпоноска і самовіддані жителі Києва внесли коректування в плани агресора. Ворог втратив під Києвом понад 100 тисяч солдатів і офіцерів. А це все, разом узяті, надовго відстрочило захоплення противником важливих в економічному і оборонному значенні районів країни.

Назвіть відомих Вам радянських полководців і воєначальників, які брали участь у Великій Вітчизняній війні

Кі, які брали участь у Великій Вітчизняній війні

Андрій Епіфанченко: маршал Радянського Союзу Г. К. Жуков, маршал А. І. Бременко, командувач Південно-Західного фронту генерал-полковник М.П. Кирпонос, командир 316-ї танкової дивізії генерал І.В. Панфілов, командувач Українського фронту генерал М.Ф. Ватутін...

Максим Фонасіюк: маршал І.Х. Баграмян, маршал С. М. Будьонний, маршал І. С. Конев, маршал А. І. Бременко, командувач Забайкальського фронту маршал Р.Я. Малиновський, головний командувач радянських військ на Далекому Сході маршал А. М. Василевський

Богдан Андрончук: Першими зустрічали загартуваних начальників гарнізону фортеці Брест генерал К.Плісовський, і один з командирів фортеці майор П.Гариллов і їх підлеглих. Бойову майстерність показали такі полководці як: Командувач Українського фронту генерал М.Ф. Ватутін, командувач Білоруського фронту К. К. Рокоссовський, командувач Одеського оборонного району контр-адмірал Г.В. Жуков...

Тетяна Карпенко: маршали К. А. Мерецков, Л. О. Говоров, І. Х. Баграмян, С. М. Будьонний, І. С. Конев...

Максим Кошуленко: маршал Г.В. Жуков, командувач 33-ї армії генерал-лейтенант М.Г.Фролов, маршал С. М. Будьонний, маршал І. С. Конев, командувач Українського фронту генерал М.Ф. Ватутін...

Який подвиг в роки війни здійснили Олександр Матросов і Микола Гастелло?

Тетяна Карпенко: Олександр Матросов грудьми закрив амбразуру дазоту (дазот — даравно-земляна вогнева точка) і своїм тілом змусив замовкнути кулемет, і забезпечив успіх свого підрозділу. Цей подвиг рядовий О. Матросов скоїв 23 лютого 1943 року в бою поблизу села Чернушки поблизу міста Великі Луки. Помертвув Олександр Матросов було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Богдан Андрончук: У роки Великої Вітчизняної війни понад 400 червоноармійців зробили той же подвиг, що і Олександр Матросов. 23 лютого, в День Червоної Армії, при взятті села Чернушки, він ставив у безсмертя.

Іншим таким бійцем був льотчик Микола Гастелло. Під час удару по танковій колонії німців на шосе Мелітоно — Радолівці, в літак Гастелло влучило два снаряди. Вогонь швидко розповсюдився по літаку і проривався в кабінку. Збити полум'я було неможливо. Екіпаж миг вистрибнув з парашутом, але це означало полон. І льотчик зволиві вмерти в бою...

Микола Коношенко: Гастелло повів літак до останньої атаці. Він наравив свій палючий літак на скупчення техніки ворога. Подібно розпеченій кометі, залишаючи за собою довгий хвіст полум'я, мчав до землі. Увійшов у пікірування і з прагючими дивуваннями врізався у скупчення ворожої техніки. Пролунав громовий вибух. Горіли і вибухали танки, безкоштерни, автомашини. Ворог дорого заплатив за життя героїчного екіпажу!

Підготував Тарас Тимченко, випускник, студор газети.

Ваша думка

ІСТОРІЯ ПІСЕНЬ ВОЄННИХ РОКІВ

Пісні військових років — особливий літопис свого часу. 1941–1945 роки — грізна віха в історії країни, коли змішалися біль втрат і радість Перемоги. Роки Великої Вітчизняної давно минули, але військові пісні звучать сьогодні так само, приголомшуючи серця і наповнюючи їх вірністю Батьківщини. Пісні склалися в і тилу, і на фронті, що закликали до подвигу, зіграло душі. В кожній з пісень своя доля, своя історія.

«Священна війна»

Однією з найяскравіших і суворіших пісень у роки війни стала «Священна війна». Автор вірша І. Лебедєв-Кумач. Починається вірш словами: «Вставай, страна огромная, вставай на смертний бій...» Як згадував Євген Долматовський, за кілька днів до нападу гітлерівських військ поет під враженням німецької авіації на міста Іспанії і Варшаву, заніс у свій записник такі слова: «Не смеють крильця черне Над Родиною летать... Сильне враження вірш справив на керівника Червонопрапорного ансамблю пісні і танцю Червоної Армії О. В. Александрова. Воно було таким потужним, що він одразу ж зів за ролью...

Вперше пісня була виконана для бійців, що вирушали на фронт з Білоруського вокзалу. З перших же тактів вона захопила бійців. Коли ж зазвучав другий куплет, в залі вокзалу наступила абсолютна тиша. Всі встали, як під час виконання гімну. На суворих обличчях помітні слюзи, і це хвилювання передавалося виконавцям. У них теж слюзи на очах... Пісня затихла, але бійці зажали плід торчання. Знову і знову — п'ять разів поспіль! — співав ансамбль «Священну війну»...

«Смуглянка»

Пісня була частинною сюїти, написаної композитором Анатолієм Новиковим і поетом Яковом Шведовим у 1940 році за замовленням ансамблю Київського Особливого військового округу. У ній оповідалася дівчина-партизанка часів громадянської війни, коли йому зателефонував художній керівник Червонопрапорного ансамблю О.В. Александров і попросив показати пісні для нової програми прославленого колективу. У числі інших Новиков показав і «Смуглянку», яку «прихотили» провідні артисти ансамблю. Саме йому пісня зовсім «звизна своїм успіхом». Концерт транслювався по радіо. «Смуглянку» почули багаті люди: підхопили її в тилу і на фронті.

І хоч говорилися в ній про події війни

громадянської, вона була сприйнята як пісня про тих, хто героїчно борюся за визволення багатостраждальної мольдавської землі у Велику Вітчизняну війну. Після війни пісню «Смуглянку» виконували Йосиф Кобзон, Софія Ротару, Надія Чирпага та ін. Пісня звучала й у фільмі «В білу іди оти старик».

«На Безымянной высоте»

В основу цієї пісні покладена справжня історія. Саме її використав поет М.Матусовський, коли разом з композитором В.Баснером створював знамениту пісню «На Безымянной высоте». Безименних висот багато, пісня про одну з них — пам'ять про багатьох. У пісні йдеться про висоту, яка знаходилася біля селища Рубіжівка Калузької області.

У серпні 1943 року в дивізії прибуло поповнення. Під командуванням молодшого лейтенанта Євгена Порошина повинна була відбутися смілива операція. У ніч на 14 вересня треба було прориватися в тил противника і захопити висоту Безименну. Радіоповісти цієї гру-

пи сміливіччю були «Місяць». «Місяць» повідомив командувача, що висота зайнята. Далі пішли трагічні звістки. Виявлені ворогом збірники були з усіх боків оточені у багато разів переважуючи силами противника. Вісімнадцяти бійцям, з яких 16 були новобірцями, довелося прийняти бій з двома сотнями гітлерівських солдатів.

Вони билися відчайдушно (не дарма німецькі радіостанції називали сибірські полки «російськими ведмедятами»). Один за одним полягли А.Артмонов, Е.Беліконов, Г.Воробйов, Н.Голєнкін, Н.Даніленко, Д.Денісов, Р.Жако-Молдін, Т.Каса-Бієв, Б.Кігель, І.Куріков, Е.Пілювцев, П.Панін, Е.Порошин, П.Романов, Д.Шляхов, Д.Ярота.

Н.Голєнкін, отримавши поранення спочатку в руку, а потім у живіт, піднявся на повний зріст і пішов на ворога, стріляючи з автомата. Пісня не зламала морально, вже поранюваний з лавами фашістів. Командир С.Порошин, побачивши, що сили бойової групи закінчуються, став подавати ракетною сигналі, викликаючи на себе вогонь радянського артилерійського підрозділу. На утріманий висоті «224,1 м» в живих виявилася лише двоє солдатів. Вони отримали і поранення, і контузії: Кайн Васильєв потрапив у полон, з якого втік до партизанів; Г.Лапуну вдалося доповісти до своїх. А потім почався наступ радянських військ. Безименна знову була взята.

139-та стрілецька Рослявська дивізія Червонопрапорна орденна Суворова дивізія дійшла до Берліна, в атаку її бійці кидалися з криком: «За порожніми!» Цей записок ансамблю Микола Устінюк зібрав. Підписав: Микола, Мотильов, Кені-сберг, Павський, сі слова були написані на рейхстазі...

Підготував Тимофій ТИМЧЕНКО, студент КНУБА.

ЧИ БЕРЕТЕ УЧАСТЬ У ТОЛОКАХ?

В УКРАЇНІ задана існувала особлива традиція приготування до Великодніх свят. Прибирали не лише оселі, але й наводили лад на подвір'ях, у місцях спільного користування. І нині щораз більшої популярності набувають толоки. Різнотипні організації проводять акції по збереженню довкілля. Екологічні питання сьогодні на модній хвилі. Від цього що-

найменше подвійна вигода: доквітляється чистіше, а люди свідоміше.

Редакція газети «Архітектура і Будівництво» запитала у студентів університету чи беруть вони участь у впорядкуванні території нашого міста і що вже реалізовано.

Під час аномального снігопаду в кінці березня 2013 року наша молодь

охопила прибиранням вулиці від снігу, площі, смуги відводу автодорог тощо. Організували акцію активісти проекту «Кожан» та мешканці навколишніх будинків. Взяти участь понад півсотні волонтерів. Крім того, 23 березня за ініціативою журналіста та громадського діяча Костянтина Усова в Києві відбулася акція «Засична весна» задля безперешкодного руху в столиці, звичайні люди розчищали від снігу дороги хоча б для швидкої...

Відбулася акція «Зробимо Україну чистою» (ЗУЧ), яка стартувала 20 квітня. Частина асесвітнього руху «Let's do it world», який виник 2008 року в Естонії, і в якому зараз беруть участь більше 7 мільйонів чоловіків у 96 країнах світу. Ті, кому не байдуже екологія нашого міста, предянілися до ініціативи, виїхали звільнити парки та вулиці від сміття. «Кожан, хто хоч раз добровільно прибирав парк», — кажуть організатори ЗУЧ — «вже ніколи не кине навіть недопалок позов урну»...

Валерій РОМАНЕНКО, студент II курсу КНУБА: «НЕ ЛЮБИМО ПРИМУСУ»

Ми вдома до Великодня прибираємо біля власного будинку. А в навчальних закладах часто виганяють

живі студентів I-го та II-го курсу, що уявляють у гуртожитках, прибирати територію. Янки закликали на добровільно толоку, то я я пішов.

Сашко КОРНІЄНКО, студент III курсу КНУБА: «СВІДОМА МОЛОДЬ ПІДРОСЛА»

Толоки вивують у людей відчуття необхідності чистоти, піклування про доколишнє середовище. Особливо таке розуміння виробляється під час прибирання парків, лісів, річок. Свідомі студентів з волонтерського братства спільно з молоддю інших навчальних закладів не раз проводило толоку. Зокрема, традиційно ми прибираємо навесні Байкове кладовище. Залучаємо ще школярів, сільською молоддю. І якщо у перші роки сміття ледь впадало в одну машину, то восени минулого року не завантажили її половиною машини. Підростає свідомо молодь, яка вже не забруднюватиме довкілля.

Марина КРОПИВ'ЯНКО, студентка IV курсу: «Є ТАКІ, ЩО ВВАЖАЮТЬ СЕ НЕ ЛЮБИМО СВОЄЇ ГІДНОСТІ»

Я брала участь у толоках. Але дехто вважає, що це нижче їх гідності — займатися прибиранням. Крім цього,

часто молодші курси прибирають, а старшокласники виходять просто подивитися.

Микола КУРЧАВІЙ, студент I курсу: «ВПЕРШЕ ЧУЮ ПРО ТАКІ ЗАХОДИ»

Ніколи не чув про такі заходи, і, відповідно, ніколи не брав участі. Але, думаю, добре, коли люди мають бажання навести порядок. Як тільки потепліло, я прибирав на подвір'ї біля батьківського будинку.

Ольга КЛИМЧУК, студентка V КНУБА: «ВІДПОВІДАЛИТЬ МУСИТЬ ВІДУЧАТИ КОЖЕН»

Такі заходи, на які збирають волонтерів, просто необхідні. Бо людина часто не береже те доквітля. Якщо бачила, як дорослий чоловік викинув вантаж на пластикове стаціонарне, викинув його на узбіччя. На жаль, так робить багато людей. І саме їх треба вчити порядку. Мене мама ще змалку вчила викидати сміття у смітник. Ми завжди прибираємо на своїй дачній ділянці, бо навіть ніколи не брала участі, бо навіть не знала, що тось їх проводять...

Опитувала і міркувала **Світлана ЖАРТОК**, студентка КНУБА, студор газети.

30 років кафедрі містобудування

КОЛЕКТИВ НЕ ЗУПИНЯЄТЬСЯ
НА ДОСЯГНУТОМУ: ВПЕВНЕНО
НАРОЩУЄ ПОТЕНЦІАЛ

Кафедра містобудування 1 квітня відзначила свій 30-літній ювілей. Незважаючи на невелику історію, колектив кафедри займає гідне місце серед кращих кафедр університету, розвиваючи і втілюючи в життя ідеї своїх вчителів, якими по праву можна пишатися. Кафедра є однією із провідних сучасних наукових шкіл в галузі містобудування в Україні. Спочатку вона мала назву «Архітектурне проектування населених місць і промислових комплексів», з 1991 року — «Містобудування».

СТАНОВЛЕННЯ і розвиток кафедри нерозривно пов'язані з ім'ям доктора архітектури, професора, заслуженого архітектора України, видатного вченого в галузі містобудування Гіора Олександровича Фоміна, який очолював кафедру протягом 23 років (1983–2006). Три роки (2006–2009) завідувачем кафедри був доктор архітектури, професор, народний архітектор України, директор Українського державного науково-дослідного інституту проектування міст «ДІПРОМІСТО» — Юрій Миколайович Білоконь, який працював на кафедрі з 1987 р. З липня 2009 року кафедру очолює кандидат архітектури, професор, член-кореспондент Академії архітектури України та Академії будівництва України Марія Маркіана Кушніренко.

Кафедра містобудування — провідна кафедра на архітектурному факультеті. Тут працюють 32 викладача, серед яких майже 40% — практикуючі архітектори провідних проектних інститутів Києва, передусім з Українського державного науково-дослідного інституту проектування міст «ДІПРОМІСТО» ім. Ю. М. Білоконя. На кафедрі працюють відомі вчені: народні архітектори України М. М. Дьомин та В. Б. Жежерин, заслужені архітектори України О. І. Седак та В. Г. Шевченко, доктори наук: М. М. Дьомин, Г. І.

оретичних курсів, курсового та дипломного проектування із сучасною містобудівною практикою. Співпраця з інститутом «Діпромисто» надала підстави для утворення навчально-науково-виробничого комплексу «Архмістобуд». Цей комплекс, єдиний на нашому архітектурному, значно сприяв розвитку науковій та навчально-методичній роботі кафедри на сучасному етапі.

У межах комплексу налагоджено наукове та науково-технічне співробітництво з низом інших науковими архітектурної галузі: регіональним бюро територіального планування (Вроцлав, Польща), міністерством навролишного середовища Словацької республіки, Кошицьким відділенням Словацької Агенції навролишного середовища, Департаментом просторового планування Міністерства будівництва та територіального планування Словаччини. Кафедра співпрацює і з науковими установами НАН та галузевими академіями наук України, з Інститутом екології Карпат НАН України, з Інститутом ландшафтного планування Віденського аграрного університету, Астанинським філіалом РПП «КазНІССА» Агенства Республіки Казахстан у справах будівництва і житлово-комунального господарства. Організована наукова діяльність з керівниками проекту «Інноваційні регіони СЕМАТ»

Колектив кафедри містобудування

Фільваров, Ю. М. Палеха, В. Г. Підгирнуши, професори М. М. Кушніренко, М. М. Дьомин, Г. І. Фільваров, Ю. М. Палеха, В. Г. Підгирнуши, О. І. Седак, І. К. Бистряков, кандидати наук М. М. Кушніренко, В. О. Яценко, Л. Г. Василенко, В. Т. Шаповалова, І. І. Успеніна, Н. Ю. Бойко, А. А. Давиба, дієльні члени-кореспонденти та члени-кореспонденти Академії архітектури України, Академії будівництва України, члени Міжнародної академії архітектури, Російської академії архітектури та будівельних наук, ІКОМОС, ІСОСАРП тощо.

Архітектурна спеціальність «Містобудування» це — наукова, практична (проектна), освітня діяльність, і розглядати історію кафедри доцільно у цих, взаємопов'язаних аспектах. Навчальний процес на кафедрі, як і на факультеті, характеризується довузальною структурою, яка згідно Болонського процесу відповідає рівням підготовки бакалаврів та спеціалістів і магістрів.

Під час підготовки бакалаврів всі студенти архітектурного факультету загалом теоретичні, фундаментальні лекції фахівці кафедри містобудування «Основи містобудування», «Основи ландшафтного архітектури» та навчальній практиці «Регіональна архітектура». Підготовка першокурсників відповідає «академічній», і націлена на вивчення та відображення в графіці пам'яток архітектури. Студенти І-го (II-го) обов'язково слухають курс лекцій та практичних занять з композиції та композиції в містобудуванні. Наступні курси (II-IV) вже працюють творчо, виконуючи проекти основних типів будівель і споруд, включаючи невеликі містобудівні об'єкти. Після одержання бакалаврського диплому наступні спеціалізації: студенти слухають вибіркові лекції, виконують курсові роботи, працюють над дипломними проектами в двох напрямках «Містобудування» та «Ландшафтна архітектура».

Викладачі нашої кафедри читають 30 лекційних курсів, які відображають розвиток під егідою спеціальності «Містобудування» двох архітектурних спеціальностей — містобудування та ландшафтно-архітектурної, яка була ліцензована у 2008 р. Зміст їх відображає ієрархічну структуру містобудівних та ландшафтних об'єктів та їх типологію. Основні дисципліни це: міська районне планування, реконструкція міст і житлового району. Колектив викладачів активно розробляє нові курси лекцій для спеціальності «Містобудування» та «Ландшафтна архітектура». Серед них: проблеми збереження історичного середовища, промислова інфраструктура міста і міських агломерацій, транспортна інфраструктура міста; відновлення пам'яток садово-паркового мистецтва, менеджмент в ландшафтній архітектурі, мікросади в інтер'єрі.

Навчання архітектора у вузі повинно бути наближено до проектно-практичної. З цією метою близько 30 років тому створили філію кафедри містобудування в найбільш близькому до фахом проектного інституту «ДІПРОМІСТО». Це сприяло зміцненню багатоглядних зв'язків те-

в Україні (Польща, Угорщина), викладачі та студенти щорічно беруть участь в програмі Міжнародного інтернаціонального культурного фонду «Life beyond tourism» та у багатьох інших.

Кафедра містобудування з 2012 року бере активну участь у міжнародних проєктах та програмах, зокрема:

— у Міжрегіональному спільному проєкті: «Архітектура та сталий розвиток міст, зосереджений на екогуманістичних принципах та новітніх технологіях без втрати ідентичності» програми «Темпус» — зовнішньої допомоги Європейського Союзу;

— у міжнародному проєкті «Спати від забути». Культурна спадщина Черніобильської зони відчуження в концепціях студентів архітектури за участю України, Польщі та Білорусі; також у:

— міжнародній програмі і охорони і збереження пам'яток архітектури в стилі конструктивізму спільно з Росією та Італією;

— в межах науково-навчально-виробничого комплексу «Архмістобуд» в міжнародному спільному проєкті Міжнародний транспортний коридор Берлін-Київ №3.

Наша кафедра має тісні зв'язки з кафедрами містобудування «Львівської політехніки»; Харківським національним університетом будівництва і архітектури; Архитектурним інститутом Одеської державної академії будівництва і архітектури; Харківською академією комунального господарства; Полтавським національним технічним університетом ім. Ю. Кондратюка, кафедрою ландшафтно-архітектурної в м. Пшемисль (Польща), МАРХІ, Московським інженерно-будівельним інститутом, Слав'янським університетом (Кишинів, Республіка Молдова).

Кафедра проводить значну роботу з формування навчально-методичної бази та забезпечення навчального процесу сучасною методичною літературою. За ці роки викладачами кафедри підготовлено та видано 2 підручники, 12 навчальних посібників, 18 монографій, п'ять конспектів лекцій та понад 60 методичних вказівок до розробки курсових та дипломних проєктів та викладання лекційних курсів. Протягом 2003–2005 та 2010–2012 рр. розроблені та затверджені в Міносвіти та науки України «Галузеві стандарти підготовки фахівців» (на рівні спеціаліста, магістра) за спеціальністю «Містобудування» та за спеціалізацією «Ландшафтна архітектура» (проф. Кушніренко М. М.)

Наукова робота кафедри пов'язана з розробкою та виконанням масштабної комплексної науково-дослідної тематики: «Розвиток планувальної структури Києва в умовах формування групової системи населених місць» (1983–84), «Концепція розселення на території України на період до 2010 року» (1986), «Архітектурне формування середовища територіально-виробничих комплексів (в умовах а/о Стирол)» (1985–1989), «Планувальна організація міждержавної

(Початок. Закін. на 5-й стор.)

СТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ НОВОГО КОСМІЧНОГО
НОСІЯ «ЦИКЛОН-4» ТА НАЗЕМНОГО
КОМПЛЕКСУ ДЛЯ ЙОГО ПУСКІВ В БРАЗИЛІЇ

ДОПОВІДЬЮ «Практична реалізація фундаментів космічного ракетного комплексу «Cyclone-4» в Бразилії за результатами натурних випробувань та даними чисельного моделювання» розпочалося пленарне засідання 74-ї науково-практичної конференції проекту «Cyclone-4» М. С. Капшук розповів присутнім про проектування наземного комплексу «Циклон-4» в Штаті Мараньяо, м. Алкантара у Федеративній республіці Бразилія. Це замовлення на проектування наземного комплексу «Циклон-4» отримало Державне підприємство Міністерства оборони України «Центральний проектний інститут» (директор О. М. Прймачук, Керівник проєкту «Cyclone-4» Ю. С. Зоркін). Підприємство є генеральною проектною організацією з розробки наземного космічного комплексу «Циклон-4». Генеральним конструктором є Конструкторське Бюро «Півден» ім. М.К.Янгеля в м. Дніпропетровськ.

мічного простору в мирних цілях. 2003 року відбулося підписання Договору між Україною і Федеративною Республікою Бразилія про довгострокове співробітництво щодо використання ракети-носія «Циклон-4» на пусковому центрі Алкантара. 2006 року на паритетній основі, тобто 50% на 50%, була заснована українсько-бразильська бінаціональна компанія (БК) «Алкантара Циклон Спейс» (АЦС). Засновниками БК АЦС виступили: з української сторони — Національне космічне агентство і Фонд державного майна, з бразильської сторони — Міністерство науки і технологій і Бразильське космічне агентство.

9 вересня 2010 року на пусковому центрі Алкантара відбулася церемонія закладення «першого каменя» у будівництво наземного комплексу «Циклон-4». Наприкінці 2010 року на космодромі Алкантара було завершено розчищення території для будівництва наземного комплексу

Наземний комплекс космічного ракетного комплексу в ФР Бразилія

Найбільш високопрофесійним і раціональним для космодрому такого рівня визначений спільний проєкт ДП «Центральний проектний інститут» Міністерства оборони України та Київського національного університету будівництва і архітектури. Комплексний підхід, застосований при створенні цього проєкту, забезпечив вирішення інженерних завдань високої складності у нелегких кліматичних та геологічних умовах. Завдяки йому Україна та Федеративна Республіка Бразилія вже невдовзі можуть стати унікальними у цьому напрямку досліджень країнами. Безпосередню участь в проєкті беруть зав кафедрою основ і фундаментів КНУБА, д.т.н., професор І. П. Бойко, к.т.н., доцент цієї ж кафедри університету В. О. Сахаров.

«Циклон-4» та укладено контракт з будівельною організацією на будівництво комунікацій і споруд.

У 2011 році активно розпочалися роботи зі спорудження наземного комплексу «Циклон-4» на пусковому центрі Алкантара. У червні 2012 року з України до Бразилії морським шляхом було відправлено першу партію технологічного обладнання наземного комплексу «Циклон-4» для проведення монтажу на пусковому центрі Алкантара.

Пусковий центр Алкантара

Бразильський пусковий центр (космодром) Алкантара знаходиться на півночі Атлантичного узбережжя країни. Географічні координати центру: 2°18' південної широти і 44°22' західної довготи. Загальна площа понад 620 кв. км. Клімат в цьому регіоні характеризується двома чітко розділеними сезонами: дощовий сезон — з січня до червня та сухий сезон — з липня до грудня. Середньорічна температура становить +26°C.

Пусковий центр Алкантара розташований на північному узбережжя Бразилії. Це надає можливість виконувати запуски у широкому діапазоні азимутів: від 343 градус до 90 градус, що дозволяє достатньо економічно виводити космічні апарати на різноманітні орбіти.

Крім того, розташування наземного комплексу КРК «Циклон-4» поблизу екватору суттєво покращує енергетичні характеристики

ракет-носія під час запуску, оскільки дозволяє ефективно використовувати швидкість обертання Землі, тобто виводити на орбіти більший корисний вантаж, ніж при стартах з інших місць.

Для забезпечення умов щодо довгострокового використання ракет-носіїв «Циклон-4» на пусковому центрі Алкантара будуються: Наземний комплекс «Циклон-4» та Комплекс об'єктів загальної інфраструктури: центр управління польотом, командний пункт, засоби вимірювального комплексу, метеостанція та системи забезпечення (системи енергопостачання, телекомунікаційного забезпечення, засоби водопостачання, каналізація та утилізації відходів, внутрішні дороги, комунікації, аеропорт, морський порт та інші споруди).

Підготував Андрій Назарчук, студент газети.

Серпень 2012 р.

Загалом у проєкті «Циклон-4» беруть участь більше 100 підприємств та організацій України, серед яких: КП СІБ «Арсенал», ДП ВО «Ківеріля», ПАТ «НДІ радіомірювань», ПАТ «Азовзавальмаш», ДП «ХЗТУ», ТОВ «Гармомакс», НВП «Антекс-автоматика», ОПЕК «ЕЛКОР». В проєкті беруть участь ще декілька бразильських підприємств, які відповідають за будівництво споруд та комунікацій наземного комплексу, транспортування технологічного обладнання, виконання комплексу екологічних програм та досліджень. Серед них: DUCOL, JM Engenharia, Consplan, Figueira, Dossel, LARQ.

Доповідач детально розповідає і про під будівництво наземного комплексу та його історію. Українсько-бразильський проєкт «Циклон-4» передбачає створення в Україні нового космічного носія «Циклон-4» і будівництво для його пусків наземного комплексу на космодромі Алкантара в Бразилії. Проєкт спрямований на надання послуг із запуску космічних апаратів в інтересах національних космічних програм України та Бразилії, а також третім країнам на комерційній основі.

Трохи історії. Співпраця між Україною та Бразилією у космічній сфері розпочалася ще у листопаді 1999 року після підписання Рамкової угоди про співробітництво у використанні кос-

мічного простору в мирних цілях. 2003 року відбулося підписання Договору між Україною і Федеративною Республікою Бразилія про довгострокове співробітництво щодо використання ракети-носія «Циклон-4» на пусковому центрі Алкантара. 2006 року на паритетній основі, тобто 50% на 50%, була заснована українсько-бразильська бінаціональна компанія (БК) «Алкантара Циклон Спейс» (АЦС). Засновниками БК АЦС виступили: з української сторони — Національне космічне агентство і Фонд державного майна, з бразильської сторони — Міністерство науки і технологій і Бразильське космічне агентство.

9 вересня 2010 року на пусковому центрі Алкантара відбулася церемонія закладення «першого каменя» у будівництво наземного комплексу «Циклон-4». Наприкінці 2010 року на космодромі Алкантара було завершено розчищення території для будівництва наземного комплексу

Проведення автотранспортного нагляду робочої групи ЦПІ, листопад 2012

КОЛЕКТИВ НЕ ЗУПИНЯЄТЬСЯ НА ДОСЯГНУТОМУ: ВПЕВНЕНО НАРОЩУЄ ПОТЕНЦІАЛ (Закінчення. Початок на 4-й стор.)

планувальної осі Львів — Жешув» (1996–1997). До роботи залучалися співробітники та студенти інших кафедр. На сучасному етапі науково-дослідна робота на кафедрі містобудування об'єднана в комплексну наукову тему: «Досвід і проблеми розвитку території та міст України в сучасних соціально-економічних умовах». Тема виконується сумісно із співробітниками Інституту «ДІПРОМІСТО» в межах науково-навчально-виробничого комплексу «Архмістобуд».

Кафедра бере активну участь у розробці державних містобудівних документів і програм: доповнені до ДНБ 60–92 по розробці нового покоління генеральних планів міст, методики регіонального планування, концепції генеральної схеми розпланування території України, Містобудівного кодексу.

Дипломні проекти студентів щороку широко представляються на Міжнародних, Всеукраїнських і Всеукраїнських оглядах-конкурсах дипломних робіт. За 30 років (1983–2013) було представлено понад 150 проектів. За цей час понад 20 аспірантів кафедри і здобувачів заочного факультету захистили дисертації зі спеціальності 18.00.04 «Містобудування та ландшафтна архітектура».

Була створена Постійна координаційна рада з питань вищої освіти за спеціальністю «Містобудування» (1999) з метою об'єднання регіональних архітектурних шкіл містобудування, які сформувалися переважно на базі вищих навчальних закладів у містах — регіональних центрах.

У роботі Постійної Координаційної ради велике значення має видання безкоштовного збірника наукових праць «Досвід та перспективи розвитку міст України» на базі Українського державного інституту проектування міст «ДІПРОМІСТО», Київського національного університету будівництва і архітектури, Міністерства регіонального розвитку, будівництва і житлово-комунального господарства України (відповідальний редактор — Ю. М. Палаха, відповідальний секретар — М. М. Кушніренко). Збірник наукових праць виходить з 2000 р. двічі на рік, висвітлює сучасні проблеми теорії і практики містобудування. Його віднесено до фахових видань, в яких можуть публікуватися основні результати дисертаційних робіт.

Своїми досягненнями кафедра зобов'язана висококваліфікованому колективу, який зумів пронести і зберегти особливий дух творчості: досліджувати, відкривати, відчувати, вчитися і вчитися самим. З упевненістю можна сказати, що колектив виконав велику роботу в розвитку науки і методики освітнього процесу в галузі архітектури та містобудування.

З нагоди 30-річчя кафедри містобудування є приємною нагода висловити щиру вдячність всім тим, хто плідно працює тепер у складі кафедри, а також тим, хто працював раніше і сприяв її становленню та розвитку. Спасибі за вірність покликанию, за кропити працею!

М. КУШНІРЕНКО,
зав. кафедри містобудування, професор.

ЗОДЧИЙ ВЛАДИМИР НИКОЛАЄВ БЫЛ ИЗВЕСТЕН БУКВАЛЬНО КАЖДОМУ КИЕВЛЯНИНУ

ВЛАДИМИР НИКОЛАЄВ народився в 1847 г. в Царском Селе (нині село Пушкін під Санкт-Петербургом). В 23 года он заканчивает Петербургскую Академию художеств и через два года оказывается в Киеве — строить (что бы вы думали?)... пивоварню, завод по производству пива.

Зачарована дитина — так називали киянине це завдання в кінці XIX століття. Старинному особняку аптекаря Николая Фрометта уже більше 130 лет.

Николаевский собор Покровского женского монастыря

аховая — над древней Кирилловской олицей нависала огромная гора, изпод земли были источники (ряди которых было выбрано и место пивоварни, потому что такая вода, такое и пиво!) и тут подтвердилась, по инженерный талант молодого архитектора не уступает его художественным талантам. И сейчас пиво варят в тех же закромах, которые построил более 140 лет назад Владимир Николаев.

Белый зал Музея русского искусства. 2013 г. — коллекция 30 лет залов музея состоит из 12 000 экспонатов разных периодов.

Есть архитекторы, которые своими творениями города украшают, а есть такие, которые эти города создают. Киев конца XIX века — город архитектора Николаева.

Владимир Николаев был как раз таким человеком. Одна из самых первых работ нового городского архитектора — корпуса Александровской больницы; киевляне ее знают как Октябрьскую. Далее Николаев начертал и построил целую больницуную сеть — корпуса Терещенковской больницы для рабочих (ныне Центр охраны матери и ребенка возле Воздухофлотского моста), корпус Еврейской больницы Бродского (областная больница по ул. Мельникова), приют для бедных с больничной для бедных семьи Давыдовых... Но все это было потом. А пока Николаев строит для французца Бергонье двухэтажное сооружение по Фундуллев-

ской (Б.Хмельницкого) — первый в городе цирк с гостиницей на втором этаже. В обновленном виде сегодня — это театр Русской драмы им. Леси Украинки. Для состоятельного аптекаря Фрометта архитектор проектирует доходный дом на углу улиц Безаховской (Коминтерна) и Бибиковского бульвара (буль. Т.Шевченка). Дом как дом, но интересно то, что в нем Николаев открыл своеобразный «византийский» стиль — некую эффективную смесь древнерусских традиций с ренессансными мотивами, который стал его любимым. Достроили этот дом уже без Николаева, пожелал молодой архитектор поучиться в Германии.

Ездил недолго, потому что работы в Киеве были через край. Сразу же по приезде пришлось строить Подольскую мужскую гимназию (Константиновская площадь, 8) Собственно, строить — не то слово. Вместе с архитектором Александром Шиле Владимир Николаев надстроил классический особняк, принадлежавший купцу и предпринимателю Назарию Сухоте. Ранее (1804 год) в одноэтажном доме Сухота держал очень популярную лавку и во дворе — конюшню почту... Реально строить пришлось Николаеву, который стал полноправным соавтором 3-й киевской мужской гимназии (сейчас это помещение занимает Дом детского творчества).

Тогда же Владимир Николаев включается в работу над Владимирским собором, одним из самых длинных киевских долгоствов. Первый проект собора составили в 1862 г. академик С. С. Шиберама в Липках дедом И. Штрот и киевский епархиальный архитектор, ученик В. Беретти, Павел Спарро; позже собор переделывал А. Беретти (сын). К сожалению, по многим причинам самая большая городская постройка для Терещенки. Укреплять ее приходилось в течение 20 лет, пока известный специалист по прочности Гудольф Бенгард не разработал план опорных конструкций и не посоветовал поручить завершение работ своему ученику Николаеву. Молниеносно завершил строительные работы, сын купца — городской архитектор получил Орден Владимира IV степени, а вместе с ним право на потомственное дворянство.

Николаев церковью построил невероятное количество — восемь десятков, из них восемнадцать в Киеве. Самые известные — Трпезная церковь Киевского Печерского монастыря, Покровская церковь и Николаевский собор Покровского женского монастыря, церковь Вознесения на Байковом кладбище, не говоря уже о тех, которые не сохранились. В 1899 г. он разработал неопубликованный проект самого высокого киевского здания — колокольни Свято-Троїцького монастыря, на территории нынешнего ботанического сада НАН Украины. Как грибки после дождя, вырастали доходные дома Николаева. В одном из них на углу Братской и Игоревской улиц жил первооткрыватель трипольской культуры археолог Викентий Хвойка. В своеобразном «русском тереме» напротив Золотых ворот родился выдающийся артист Александр Вертинский. В псевдоренессансном сооружении по

100 лет тому назад

постоянный приют, преимущественно, вдовам с малолетними детьми. Кажется, что Николаевы были подвластны любым архитектурным «отраслям». Его творения — это здания бывшего Купеческого собрания (теперь Национальная филармония), сооруженное по проекту В. А. Штрета здание Национальной оперы, в котором Николаевым разработана вся система акустики. Одинажды лет отдал Владимир Николаевич созданию уникальной системы отопления Софийского собора.

Обособик С. С. Шиберама в Липках дедом И. Штрот и киевский епархиальный архитектор, ученик В. Беретти, Павел Спарро; позже собор переделывал А. Беретти (сын). К сожалению, по многим причинам самая большая городская постройка для Терещенки. Укреплять ее приходилось в течение 20 лет, пока известный специалист по прочности Гудольф Бенгард не разработал план опорных конструкций и не посоветовал поручить завершение работ своему ученику Николаеву. Молниеносно завершил строительные работы, сын купца — городской архитектор получил Орден Владимира IV степени, а вместе с ним право на потомственное дворянство.

Подоль. 3-я киевская гимназия

лаву принадлежат также проект так называемого «шоколадного» дома. Здесь была усадьба С. Могилянца, управляющего контрольной Готсбаха, миллионера-лесоторговца и крупного мецената-благотворителя, а чьи средства построил Педагогический музей (Дом учителя).

С удивительностью разрабатывал архитектор и «дворцы» для нищих. В 1886 г. по его проекту был построен дом бесплатных квартир Надежды Терещенко. Гармоничное здание в глубине усадьбы по ул. Нижний Вал, 48 было хорошо продуманным предвестником тысячи общестей советской эпохи. Здесь была комната для одиноких старых женщин на 14 коек и 27 отдельных комнат, в которых попечительский совет киевского отделения Императорского Человеколюбивого общества предоставлял бесплатный

В зале музея Тараса Шевченка. В экспозиции музея 800 картин (26 написаны маслом, 522 акварельных и в карандаше)

Дом на Подоле, ул. Нижний Вал, 49

Николаев строил и здания Музея русского искусства, которое когда-то принадлежало помещику Ф. А. Терещенко, и соединен с ним под номером 11. Для городского головы Демидова Сан-Донато архитектор возвел роскошный павильон на Бибиковском бульваре (теперь музей Т. Шевченка).

Несколько изысканных частных домов свел Николаев в Липках. Среди них — псевдовенецианский дом сахарозаводчика Гальперина на углу нынешней Грушевского и Шелковичной, и особняк сахаровара Либерама на Банковской (теперь здание Союза писателей). Нико-

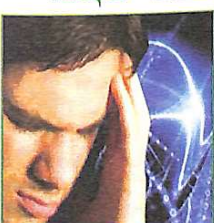
«Русский терем» у Золотых ворот

димир Николаевич Николаев — один из основателей Киевского музыкального училища, основателя и первый многолетний директор знаменитого Киевского художественного училища. На этом посту он закончил свой жизненный путь осенью 1911 г. Новым городским архитектором был назначен Ипполит Николаев — старший сын великого мастера.

И. Герасюк.
Использовано: материал из Боллетина «Янус Нерухоміт», 1997 год; «Архитектура и улицы Киева»

Поради фахівців

ЩО ТАКЕ МЕТЕОЧУТЛИВІСТЬ І ЯК ВІД НЕЇ ЗАХИСТИТИСЬ?

Наскільки у наших проблемах зі здоров'ям винна погода? Правда це

чи вигадка — метеочутливість? Про це розкажуть вчені та медики-практики — Володимир Берський, директор Київського інституту болі, невропатолог, к. м. н., Наталя Крижан, засл. лікар України, дочка кафедр нервових хвороб Київського медичного інституту.

Н.К.: Побудте думка, що метеочутливість є супутньою проблемою людей старшого віку. Колись так і було. Але тепер на зміну погодних умов активно реагують і люди працездатного віку. Проблема дуже «помолоділа», найчастіше від метеочутливості потерпають жінки: внаслідок надмірної емоційності вегетативна система швидше реагує на будь-які провокаційні фактори і стреси. Особливо чутливими до різких змін погоди є вагітні.

Температура повітря, атмосферний тиск і вологість — три основні фактори, які впливають на самопочуття. Тому, мабуть, і третина з нас почуває себе не надто добре, коли погода нестабільна.

Як визначити, чи залежить людина від зміни погодних умов?
В.Б.: Якщо йдеться про підлітків, то проявом метеочутливості є переважаюча слабкість. З часом виникає біль голови, запаморочення. Якщо ж метеочутливість «накладається» на певні захворювання, то під час зміни погоди людина потерпає від болю в серці, потилиці, за грудною, може двоїтися (особливо коли

піднімається сходами) і темніти (під час ходьби) в очах, німіти рука.

Зважаючи на це, до групи ризику входить гіпертоніки, гіпотоніки, ті, хто має аритмію, тахікардію (збільшену частоту пульсу), брадикардію (сповільнення пульсу), атеросклероз, ішемічну хворобу серця, порушення мозкового кровообігу.

Перша «реакція» на погоду з'являється у 28–32 роки. Коли ні, то в 37–42 роки обов'язково з'явиться! У

цьому віці відбувається помітне зниження фізичної активності в більшості людей, накопичуються чи проявляються серйозні захворювання. І, ясна річ, вегетативна нервова система, яка першою бере удар при зміні погоди, з віком стає все розбалансованішою.

І як з цим жити?
Стежити за прогнозом погоди, аби бути напогоді. При пониженому тиску випити солодкої кави, якщо немає протипоказів, чаю з

(Закінчення на 6-й стор.)

Спорт

КРАЩІ ТЕНІСІСТИ НА ФАІТІ!

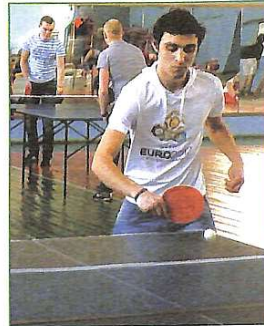
НАСТІЛЬНИЙ теніс (пінг-понг) — це гра, яка полягає в перекиданні спеціального м'ячика ракетками через ігровий стіл з сіткою так, щоб він певним чином ударявся об ігровий стіл на стороні суперника. Метою гравців є досягнення ситуації, коли м'яч не буде пра-

вильно відбитий супротивником. Трохи історії. Вперше назва «Пінг-понг» стало зустрічатися починаючи з 1901 року (до цього в ходу були аналогічні по інтонаціям назви: «Флім-Флам», «Віф-Ваф» а також «Госсіма»). Джон Джаквас зареєстрував придуману назву з поєднан-

ня двох звуків: «пінг» — звук, видаваний м'ячем, коли він ударяється об ракетку, і «понг» — коли м'яч відскакує від столу. Це один з найпопулярніших видів спорту.

У нас на ФАІТі студенти, які теніс дуже люблять, і тому він став їх хобі. От і виникла думка організувати чемпіонат з тенісу на факультеті, в якому взяли участь всі бажачі випробувати свої навички гри. Організаторами були Ліда та Люба Місіюри (ІТЕП — 21), значну допомогу з факультету ГІСУТ надав Олексій Кузнецов. Своїми порадами ділилась викладач Валентина Анатоліївна Андріянова, яка також допомогла в організації чемпіонату.

Здавалось б, це гра не для дівчат, але все ж таки, пришло 5 «фаїток» та 14 хлопців, більш сміливих. Спочатку було жеребкування для того, щоб визначити пари і партії гри. Кожна виступала листочком з номером, за яким грали. Коли розподілились пари — почалась гра. Кожна помилка у грі рахувалась балами, які потім визначали гравця на «виліті».

Ігор Тупкало під час гри

Кожен учасник прийшов зі своєю групою підтримки, які вигукували підбадьорюючі фрази для підтримки друзів. Також, викладач В.А. Андріянова не лишала студентів без хорошого слова, які надіялись впевненістю й бажанням перемогти.

У фіналі гри серед дівчат виийшли наші організатори та учасники чемпіонату Ліда та Люба Місіюри. Під час запеклої партії гри дівчат перемога дісталась Любі Місіюри (ІТЕП — 21), відповідно друге місце за Лідою Місіурою з цієї ж групи. А за третє боролись Софія Пліда та Анастасія Кузьомко. Переможницею стала — Анастасія Кузьомко (КН-12).

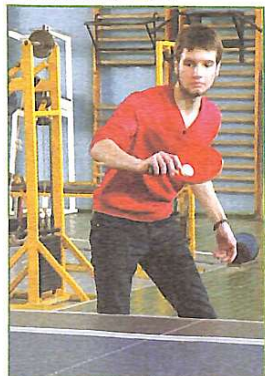
Серед хлопців у фіналі змагались Віктор Безкровний та Олександр Лобас. Переможцем став Віктор Безкровний (ІТЕП — 51), відповідно друге місце у Олександра Лобаса (БМО — 52). За третє суперничали Валерій Саргесян та Богдан Мирко. І в результаті переміг Валерій Саргесян (КН — 12).

Вітаємо наших переможців. Бажаємо подальших успіхів і перших місць у турнірі з настільного тенісу університету. Нехай удача буде з вами! І пам'ятайте, що ми за Вас вболіваємо та завжди підтримаємо!

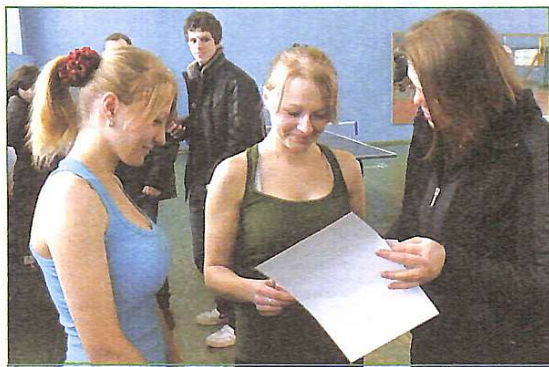
Підготувала
Оксана БИЧКОВА,
студентка ФАІТ ПНК-31.

Команда гравців з тенісу

Максим Васечко

Учасниці чемпіонату Люба і Ліда Місіюри з викладачем Валентиною Анатоліївною Андріяною.

ПЕРШІСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ З ШАХІВ

4 квітня у Національному медичному університеті ім. О.О. Богомольця відбулася відкрита першість університету з шахів. Серед 6 команд — учасниці команди КНУБА посіла ДРУГЕ місце.

Склад команди:
1.Рибкін В.О. кмс АТП-22

2.Райнісія Ю.С. кмс ТВ-21
3.Хуснедінов М.А. кмс АТП-32
4.Заїка Тетяна ЗК-31
5.Бондаренко Богдана АРХ-18
ВІТАЄМО ТА БАЖАЄМО МАЙБУТНІ УСПІХІВ!

А.А. Бабінець,
тренер — ст. викл. кафедри ФВіС.

Київ у перспективі

ЗАБУДОВА ТЕРИТОРІЇ «ВОКЗАЛ – ПЛОЩА ПЕРЕМОГИ»

ЯКОЮ СТАНЕ українська столиця років через 10–15? Що очікує головне місто країни в перспективі? Наскільки зміниться чисельність його населення? Як місто буде виглядати згідно архітектурним та інфраструктурним проектам? Сьогодні газета розповість про проект реконструкції Вокзальної площі,

розробленої в 2003 році, і території АТ «Завод «Ленінська Кузня».

Особливе містобудівне значення для Києва займає район залізничного вокзалу, території ТЕЦ, «Ленінської кузни» і заводу «Транс-сигнал», що займає центральну, історичну частину міста і формує вигляд столиці. Метою проекту розвитку цього важливого району міста є утворення комплексу нового рівня обслуговування населення, що відповідає б сучасним вимогам. Авторський колектив проекту: ГАП — Юнаков С.Ф.; архітектори: Петровський О.Г. та Жолкевська Ю.П.

Архітектори підходять до цієї проблеми комплексно, що дозволяє скоординувати всі напрями діяльності міста: транспорт, інженерні мережі, архітектура.

Так, запроєктований на території АТ «Завод «Ленінська кузня» багатofункціональний, багаторівневий торгово-розважальний комплекс у зв'язі з «Концепцією забудови» цього району. Це розв'язує транспортну проблему і організує площу, яка відповідає сучасним вимогам. До складу комплексу увійдуть як нові будівлі, так і реставровані корпуси заводу. Для повноцінного функціонування комплексу проектом вирішується транспортна проблема. Закривається трамвайний рух по вул. Старовокзальній, а трамвайні кільця переносяться в район сучасного трамвайного кільця на території АТ «Завод «Ленінська кузня».

Ці рішення дозволяють звільнити вулицю Старовокзальну від транспорту і організувати пішохідну зону, яка з'єднає територію «Ленінської кузни» і забудову по вул. Старовокзальній в єдину систему. Відповідно до Генерального плану роз-

витку Києва по вул. Жиланський та вул. Саксаганського планується організувати односторонній автомобільний рух, що значно полегшить транспортний потік в цьому місці. Враховуючи зростаючий рівень автотранспорту міста, велика увага в проект приділяється транспорту та паркінгу. Паркінг запроєктований у трьох рівнях: два підземних і один на рівні землі.

На другому рівні на позначці 3,300 на платформі виходить пішохідна зона, зона торгівлі та головних пішохідних зв'язків об'єктів між собою. Ці рішення дозволяють розділити пішохідні і транспортні потоки.

Аналіз пішохідних і транспортних потоків відеореєстраторів показав, що головний потік киян і гостей міста пройде двома рукавами: з боку вокзалу від вулиці Комінтерну і з боку Старовокзальної. Щоб спланувати ці потоки пропонується з'єднати Вокзальну площу і багатofункціональний комплекс пішохідним мостом по вул. Комінтерну на рівні 6,0 м, а приміський потік спрямувати по пішохідному «мосту-акведуку».

ЩО ТАКЕ
МЕТЕОЧУТЛИВІСТЬ
І ЯК ВІД НЕЇ
ЗАХИСТИТИСЬ?

(Закінчення.
Початок на 5-й стор.)

еулетерокою. Якщо розболітиметься голова, допоможе спазмолітичний засіб або ж ацетилсаліцилова кислота — аспірин (завдяки цьому покращується прохідність судин, що позитивно впливає на кровообіг). Таблетка ацетилсаліцилової кислоти є помічною й при болю в суглобах, що виникає перед зміною погоди.

Яка ж погода влітку є найкращою для нашого з вами здоров'я?

Н. К.: «Зона комфорту» для людини — погода за температурою повітря 22 — 24 градуси тепла та атмосферним тиском 768 мм рт. ст. Температура, вища від плюс 30 розслабляє стінки судин, особливо нижніх кінцівок (вен), знижує їх тонус, там зосереджується кров, а це вже навантаження на серце. А підвищена вологість і висока температура, як на Заході України, — далеко не найкращий клімат для людини. Така погода різко знижує теплоізоляцію, тобто відбувається накопичення тепла в організмі при високій температурі й високій вологості, а випаровування практично відсутнє.

Отже, небезпечною погодою є тоді, коли...

Н. К.: Є раптовий температурний перепад на 10 — 20 градусів і більше за добу в бік похолодання. Він вивільняє з клітин гістамін, провокуючи розвиток алергічних реакцій у людей, які до них схильні, особливо астматики. Але з цієї ж причини від кропивниці чи іншої алергічної реакції через контрастні температури може потерпати і цілком здорова людина, котра раніше не помічала в себе схильності до алергії. Ще сильний вітер, який останнім часом у наших краях — не рідкість (це 15 — 30 м/с), теж посилює переохолодження, затруднює дихання, втомлює та виснажує нервову систему.

Падіння атмосферного тиску на 7 — 8 мм. рт. ст. (комфортний для організму тиск — 768 мм рт. ст.) за 24 години — випробування для дихальної системи, роботи серця та судин. У такі моменти в атмосфері зменшується вміст кисню, і у виснажених та хворих людей з'являються ознаки кисневого голодування — слабкість, задишка, відчуття духоти, брак повітря. Натомість антициклон приносить підвищений атмосферний тиск, стійку малохмарну погоду зі слабким вітром. Такі погодні умови добре переносять усі, крім алергіків, бо в ці дні шкідливі речовини в повітрі згущуються.

Близькаві під час грозу, електрозаряди, низькочастотні звукові коливання змушують близькі до них за частотою біоритми організму і вібрації окремих органів працювати синхронно. І нервова система та хворі органи, як правило, не витримують нав'язаного темпу, тому саможовиття погіршується.

Що вартувати від погоди?

В. Б.: Рекомендуємо кралпи на травах, які так і називаються — «Антифронт». Захищайте адаптанти — еулетероку: зранку на третину склянки майже гарячої води додати чайну ложку чи пів еулетероку (він абсолютно не шкодить у невеликих кількостях людям з високим тиском), а жінкам краще вживати левзею — тоді адаптуватися буде простіше. **Настоянка жінченню** на початку світлового дня теж годиться.

Найефективніша формула здоров'я — контрастний душ зранку (від теплого до холодного) і на ніч (від холодного до теплого), тобто любити — обливати холодною водою, точковий масаж (голова, потилиця, лопаток — для нормалізації венозного кровообігу), гімнастика, плавання, тренажерний зал, раз на тиждень парна чи сауна — це активна атака на зміцнення імунної реакції організму і ваш захист від сюрпризів погоди.

Підготувала **Тетяна Неміч**,
студентка ФАІТ ПНК-31.

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua; e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури
Свідчення про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лише за суб'єктом прав редактувати і скорочувати матеріали авторів.
Зам. 185-4-13. Тир.750. Верстка та друк ТОВ ФВ «Антілопа», вул. Маршала Гречка, 13.

Редактор **Ірина Герасценкова**
Адреса редакції: 03180, м. Київ-180, Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 608а, тел. 241-55-35